

afsagt den 16. december 1999 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i sag T-158/99, Acciaierie di Bolzano mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, intervenienter: Den Italienske Republik og Falck SpA.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans' dom af 16. december 1999 i sag T-158/99, Acciaierie di Bolzano mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, intervenienter: Den Italienske Republik og Falck SpA, ophæves.
2. Af denne grund annulleres Kommissionens beslutning 96/617/EKSF<sup>(1)</sup> af 17. juli 1996.
3. Subsidiært, at Rettens dom af 16. december 1999 ophæves, og — såfremt Domstolen finder, at sagen ikke er moden til afgørelse — at hjemvise sagen til behandling i en anden afdeling i Retten med en præcisering af de retsspørgsmål, der er anført i anbringenderne til appellen.
4. Under alle omstændigheder, at Domstolen træffer en afgørelse, som den finder passende, tillige i forundersøgelsen.
5. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger og omkostninger i første instans.

*Anbringender og væsentligste argumenter*

Den anfægtede dom bør annulleres af følgende grunde:

- Det er ikke blevet fastslået, at forsvarets rettigheder er blevet tilsidesat under den administrative og kontradiktoriske behandling ved afgørelsen af sagen.
- Tilsidesættelse af forbuddet mod at træffe sanktionsmæssige beslutninger og af proportionalitetsprincippet, samt manglende, utilstrækkelig og selvmodsigende begrundelse herfor.
- Ulovlig pålæggelse af renter og manglende begrundelse herfor.
- Tilsidesættelse af bestemmelser om forældelse. Manglende og utilstrækkelig begrundelse herfor.
- Tilsidesættelse af forbuddet mod anvendelse af fællesskabsbestemmelser med tilbagevirkende kraft. Manglende begrundelse af de relevante spørgsmål.
- Tilsidesættelse af Acciaierie di Bolzanos berettigede forventning om, at støtten ikke ville kunne kræves tilbagebetalt, af princippet om god tro og af princippet om loyal samarbejde.

— Tilsidesættelse af retsforskriften, hvorefter en EKSF-støttes uforenelighed afhænger af en ændring af konkurrencevilkårene. Manglende begrundelse for det synspunkt, at støtten ikke er tilladelig og forenelig med fællesmarkedet.

— Tilsidesættelse af procesuelle bestemmelser om kontradiktion til skade for Falcks og Acciaierie di Bolzanos interesser.

<sup>(1)</sup> EFT L 274 af 26.10.1996, s. 30.

## **Sag anlagt den 2. marts 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik**

**(Sag C-78/00)**

(2000/C 149/36)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 2. marts 2000 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Enrico Traversa, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagnercentret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- a) Det fastslås, at Den Italienske Republik har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 17 og 18 i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977<sup>(1)</sup> om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (sjette momsdirektiv), idet den har bestemt, af en gruppe af afgiftspligtige personer med et afgiftstilgodehavende på for meget indbetalt moms for 1992 i stedet for tilbagebetaling af momsen tildeles statsobligationer — der i de fleste tilfælde er blevet for sent udleveret.
- b) Den Italienske Republik tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Kommissionen har anført, at den italienske stat ikke har opfyldt sin forpligtelse til at tilbagebetale moms til de afgiftspligtige personer, der i regnskabsåret 1992 havde et krav på over 100 mio. ITL som følge af transaktioner inden for Fællesskabet, der har udgjort over 10 % af alle deres afgiftspligtige transaktioner i samme regnskabsår. Herved har den italienske stat berøvet denne gruppe af afgiftspligtige personer den almindelige adgang til at benytte fradragsretten, hvilken ret udgør et »væsentligt element« i hele det harmoniserede momssystem, og hvis begrænsning udgør en alvorlig tilsidesættelse af sjette direktivs artikel 17.

Ved tildelingen til de afgiftspligtige af statsobligationer med fem eller ti års løbetid er den italienske stat klart gået ud over den adgang, medlemsstaterne har ifølge artikel 18, stk. 4, i sjette direktiv, hvorefter medlemsstaterne kan overføre det overskydende fradragsbeløb alene til det skyldige afgiftsbeløb for den følgende periode. En overførsel af sådanne overskud til senere perioder end den følgende udgør en overtrædelse af den klare bestemmelse i artikel 18, stk. 4, der derved ikke kan få virkninger efter hensigten, og tilføjer i sidste instans det grundlæggende princip i det fælles momssystem, som adgangen til straks at benytte fradragsretten udgør, alvorlig skade.

(<sup>1</sup>) EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. februar 2000 af Bundesgerichtshof i sagen Italian Leather SpA mod WECO Polstermöbel GmbH & Co.**

(Sag C-80/00)

(2000/C 149/37)

Ved kendelse afsagt den 10. februar 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 7. marts 2000, har Bundesgerichtshof i sagen Italian Leather SpA mod WECO Polstermöbel GmbH & Co. forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af EF-konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager (EFT 1978 L 304, s. 17):

1. Kan afgørelser i konventionen artikel 27, nr. 3's forstand være uforenelige, når de kun adskiller sig fra hinanden med hensyn til de særlige forudsætninger for, at et bestemt selvstændigt foreløbigt retsmiddel (i konventionens artikel 24's forstand) kan anvendes?
2. Kan og skal retten i fuldbyrdesstaten, som i henhold til konventionens artikel 34, stk. 1, og artikel 31, stk. 1, erklærer en udenlandsk afgørelse, hvorved rekvisitus pålægges en forpligtelse til at undlade at foretage bestemte handlinger, for eksigibel, samtidig træffe bestemmelse om de foranstaltninger, der i henhold til fuldbyrdesstatens lovgivning er nødvendige for at fuldbyrde et retligt undladespåbud?
3. Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende: Skal de foranstaltninger, der i fuldbyrdesstaten er nødvendige for, at et undladespåbud er eksigibelt, også træffes, når den afgørelse, der skal anerkendes, ikke selv indeholder sammenlignelige foranstaltninger i henhold til domsstatens lovgivning, og denne lovgivning overhovedet ikke indeholder bestemmelser om, at sådanne retlige undladespåbud er umiddelbart eksigible?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 3. marts 2000 af Amtsgericht Heidelberg i handelsregistersagen Firma HSB-Wohnbau GmbH**

(Sag C-86/00)

(2000/C 149/38)

Ved kendelse afsagt den 3. marts 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 7. marts 2000, har Amtsgericht Heidelberg i handelsregistersagen Firma HSB-Wohnbau GmbH forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- A. Hører en forlæggelse af hjemstedet for et anpartsselskab (Gesellschaft mit beschränkter Haftung — GmbH), som er gyldigt stiftet efter tysk ret og er registreret i det tyske register, og hvis eneste selskabsdeltager er et spansk firma, til Spanien på en sådan måde, at selskabet bevarer sin identitet, til de rettigheder, der er omfattet af artikel 43 og 48 EF (tidligere EF-traktatens artikel 52 og 58)?
- B. Er artikel 43 og 48 EF (tidligere EF-traktatens artikel 52 og 58) til hinder for bestemmelser, hvorefter det ikke er tilladt at forlægge hjemstedet for et GmbH, som er gyldigt stiftet efter tysk ret og er registreret i det tyske register, og hvis eneste selskabsdeltager er et spansk firma, til Spanien på en sådan måde, at selskabet bevarer sin identitet?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. februar 2000 af Giudice di Pace di Genova i sagen Roberto Nicoli mod Società Eridania SpA**

(Sag C-87/00)

(2000/C 149/39)

Ved kendelse afsagt den 28. februar 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 7. marts 2000, har Giudice di Pace di Genova i sagen Roberto Nicoli mod Società Eridania SpA forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er forordning (EF) nr. 1360/98(<sup>1</sup>) af 26. juni 1998 og forordning (EF) nr. 1361/98(<sup>2</sup>) af 26. juni 1998 gyldige, når henses til, at visse priser, der er gældende i sukkersektoren i produktionsåret 1998/1999, er fastsat for sent, og de interventionspriser, der er gældende på markedet i Italien, herved også er fastsat for sent, hvilket er en tilsidesættelse af artikel 3, stk. 4 og 5, i grundforordningen, nr. 1785/81(<sup>3</sup>)?